

BOSKI PROGRAM - WYBRANY LUD BOŻY (10)

1. Wiara podstawą żydowskiego charakteru
2. Nadzieja długo odwiekana teraz odżywa
3. Dwójnasób Izraela ? fakty i teoria
4. Siedem czasów karania ? okres 2520 lat
5. Jubileusz przywrócenia
6. Nowe Przymierze Izraela
7. Pascha pierworodnych
8. Naród wybrany, jego sabat i jubileusz
9. Wielki Dzień Pojednania
10. Syjonizm to Boskie wezwanie
11. Czy Żydzi muszą stać się chrześcijanami, aby powrócić do Boskiej łaski?
12. Czy chrześcijanie i Żydzi powinni dążyć do zjednoczenia?

Artykuł 10

SYJONIZM TO BOSKIE WEZWANIE

"Ty powstaniesz, zmiłujesz się nad Syjonem, bo czas zlitować się nad nim. Tak, nadszedł czas wyznaczony. Słudzy twoi bowiem kochają jego kamienie i żalą się nad jego ruiną. Narody bać się będą imienia Pana, a królowie ziemscy chwały twojej. Gdy Pan odbuduje Syjon, ukaże się w chwale swojej" (Ps. 102:14-17).

Powyższy Psalm jest uważany za proroczy, zarówno przez chrześcijan, jak i Żydów. Każda ze stron stosuje go do siebie. Zgadza się, że istnieje Izrael duchowy oraz Izrael według ciała. Uważamy jednak, że chrześcijanie pomylili się stosując całe Pismo Święte do siebie i nie dostrzegli, że duża część obiecanych nadchodzących błogosławieństw należy do Izraela cielesnego. Brak rozpoznania tego faktu spowodował szkody i zamieszanie w umysłach wielu studentów biblijnych.

Stosując do siebie obietnice należące do naturalnego Izraela, chrześcijanie zmuszeni byli przekreślić, wykrzywić i nadać Słowu Pana duchowe znaczenie, tak że w końcu zniszczyli w dużym stopniu własną wiarę w te obietnice. Przykładem może być oświadczenie Pisma Świętego, że w dniach Mesjasza pustynia zakwitnie jak róża, pustkowie się rozweseli; ludzie pobudują domy i w nich zamieszkają, zasadzą winnice i będą jeść ich owoce, długo ciesząc się dziełem swoich rąk; i to jeszcze, że "każdy będzie siadywał pod swą winoroślą i pod swym drzewem figowym; i nie będzie tego, kto by niepokoił" (Mich. 4:4).

Próba uduchowienia tych obietnic i nadania im pozorów, że stosują się do duchowego Izraela jest okradaniem naturalnego Izraela z jego części Boskiej łaski. Ponadto spowodowało to ciemność i zakłopotanie wśród chrześcijańskich Izraelitów w ich wysiłkach pogodzenia tych wersetów Pisma Świętego z innymi, które zapewniają nas, że "ciało i krew królestwa Bożego odziedziczyć nie mogą" (1 Kor. 15:50), że my zostaliśmy objęci niebiańskim powołaniem i że święci muszą być za chwilę przemienieni z ludzkich warunków do warunków duchowych, by otrzymać swoją nagrodę.

Święty Paweł nakłania naśladowców Jezusa, aby "należycie rozbierali słowo Prawdy" (2 Tym. 2:15). Zanieśliśmy to ostrzeżenie na własną szkodę. Od Księgi Rodzaju do księgi Malachiasza Żyd nie znalazł ani jednej sugestii o zmianie natury z ziemskiej na niebiańską, cielesnej na duchową. Na ile nauczył się on uduchowiać nauki Prawa i Proroków, na tyle został sprowadzony z drogi przez zewnętrzne wpływy. Na przykład, Boska obietnica dana Abrahamowi brzmiała: "Podnieś swoje oczy i popatrz na wschód i na zachód. Całą ziemię, którą widzisz, dam tobie i nasieniu twemu". Abraham musi najpierw otrzymać tę ziemię, i od niego ma ona przejść na jego potomków.

Według sprawozdania Księgi Rodzaju Abraham nie posiadał nigdy choćby skrawka tej ziemi. Potwierdza to święty Szczepan (Dz. Ap. 7:5), mówiąc, że Bóg nie dał mu w niej nawet takiego kawałka, na którym mógłby postawić swoją stopę. Obietnica ta nie zawiera niczego dla Abrahama lub jego rodziny, co odnosiłoby się do duchowej ziemi lub zmiany natury. Obietnica ta oraz inne jej podobne należą do naturalnych potomków Abrahama i właściwie to oni powinni oczekiwać i mieć nadzieję na jej wypełnienie. Zostanie ona spełniona wtedy, kiedy już niedługo patriarcha Abraham, a wraz z nim również inni święci z żydowskiej rodziny, zostaną wzbudzeni z martwych do chwały ludzkiej doskonałości. W ten sposób jest to napisane: "Zamiast ojców swych będziesz mieć synów swych; ustanowisz ich książętami po całej ziemi" (Ps. 45:17).

Książęta ci, pomiędzy ludzkością, będą widzialnymi władcami i nauczycielami świata. Najpierw Żydzi będą do nich przyciągnięci. Następnie ? gdy pozostała część świata dostrzeże błogosławieństwa spływające na Izraela ? również inni ludzie zrozumieją, że ten nowy porządek rzeczy jest korzystny dla wszystkich i podporządkują się temu semickiemu rządowi. Żydzi stopniowo dostrzegają, że żadna ludzka istota nie jest w stanie wypełnić wszystkich chwalebnych przepowiedni dotyczących ich Mesjasza. Są oni zatem całkiem przygotowani zauważyć ważność proroctwa Daniela (12:1), że Mesjasz będzie taki jak Bóg.

Nie będzie więc dla Żyda rzeczą trudną zrozumieć, że ten Boski Mesjasz, który połączy w sobie cechy Mojżesza, wielkiego nauczyciela i prawodawcy, cechy wielkich królów, Dawida i Salomona oraz cechy Melchizedeka, wielkiego kapłana - a wszystko to na większą anty-typową skalę - ten wielki Mesjasz musi być istotą duchową, a nie istotą ludzką. A jeśli istotą duchową, na podobieństwo aniołów, to Jego tron i chwała nie będą ziemskie ani widoczne dla człowieka, lecz dostrzegalne jedynie oczami zrozumienia. Abraham, Mojżesz, Dawid, prorocy itd. będą ziemskimi reprezentantami tego wielkiego niewidzialnego i duchowego Księcia - Michała - który tak jak Bóg będzie rządził światem w sprawiedliwości, podniesie biednych i potrzebujących, uniży pysznych, rozproszy ignorancję i przesąd. Spowoduje, że światło znajomości Jahwe napełni całą ziemię, tak jak morze napełnione jest wodami.

Panowanie grzechu zostanie obalone

Szatan jest opisany w Piśmie Świętym jako książę tego świata, który obecnie działa w sercach dzieci nieposłuszeństwa (Efez. 2:2). Pismo obiecuje, że to uzurpatorskie panowanie nad ziemią skończy się. Podtrzymywały je ignorancja, przesąd i oszustwo. Czytamy, że z tego powodu "ciemności okrywają ziemię, a zaćmienie narody". Inna obietnica mówi, że kiedy zacznie się panowanie Mesjasza, Szatan zostanie związany, a także zakończone zostanie panowanie grzechu i śmierci.

Zamiast niego, na duchowym poziomie panować będzie Mesjasz i jego święta Oblubienica, promując sprawiedliwość i życie wieczne. Abraham i inni Starożytni Godni będą zaszczyconymi przedstawicielami tego chwalebnego duchowego imperium. Celem i dziełem królowania Mesjasza będzie nie tylko niedopuszczenie do tego, by zapanował grzech i śmierć, lecz więcej niż to: będzie to podniesienie biednej, upadłej ludzkości ze stanu ignorancji i przesądu, z grzechu i śmierci, ze słabości i niemocy. Stąd Królestwo Mesjasza słusznie nazwane jest czasami, czyli latami restytucji (Dz. Ap. 3:19-21) i równie właściwie symbolizowane jest przez izraelski pięćdziesiąty rok Jubileuszu.

Przeszkoda zostanie usunięta

Rodzi się słuszne pytanie: Jeśli Bóg zaplanował tak chwalebny przyszłość dla swego wybranego ludu, dlaczego konieczny był tak długi okres jej odwlekania? Dlaczego nie wywyższył go od razu, w czasach Mojżesza, Dawida czy Salomona? Dlaczego nie udzielił od razu tych wielkich błogosławieństw przepowiadanych przez Pismo Święte?

Odpowiedź jest prosta i wyjaśnia wszystkie wątpliwości:

(1) Prawie dwa tysiące lat pochłonięto wyszukiwanie gromadki świętych z Izraela, którzy razem z

patriarchą Abrahamem będą godni stać się książętami Mesjasza na całej ziemi, podczas Jego trwającego tysiąc lat panowania.

(2) Dodatkowo Bóg postanowił, że Mesjasz będzie posiadał na duchowym poziomie towarzyszy przy sobie - Jego Oblubienicę, dzielących Jego naturę, chwałę, cześć i władzę. Dokładnie tak, jak w obrazie, Abraham poszukiwał oblubienicy dla Izaaka, by połączyła się z nim w udzielaniu błogosławieństwa. Przez blisko dwa tysiące lat to "małe stadko" świątobliwych jednostek było wybierane spośród wszystkich narodów, ludów, rodzin i języków? Żydów, Francuzów, Szwedów, Brytyjczyków, Niemców itd. Ci nieliczni święci, przez udział w pierwszym zmartwychwstaniu zostaną przemienieni z ziemskiej natury do niebiańskiej.

W ten sposób widzimy, że wielki Boży plan zbawienia świata przez Królestwo Mesjasza był w przygotowaniu od samego potopu. To przygotowanie nie zostało jeszcze całkowicie ukończone. Książęta Izraela zostali już wyszukani, zaaprobowani i obecnie śpią w prochu ziemi (Dan. 12:2), oczekując na skompletowanie innej małej klasy wybranych, których nazwijmy duchowymi książętami lub Oblubienicą Mesjasza. Po zakończeniu tego dzieła, z mocą i wielką chwałą zostanie wprowadzone błogosławieństwo wszystkich rodzajów ziemi.

Chociaż, jak jest powiedziane, to wprowadzenie nastąpi przez wielki ucisk, jakiego nigdy nie było odkąd istnieją narody, to jednak chmura ucisku ma tak chwalebny srebrny otoczkę nadziei, radości i błogosławieństw dla Izraela i dla świata, że wszyscy, którzy widzą jego prawdziwy charakter, mogą go naprawdę witać z radością. Ucisk ten, krótki, ostry i rozstrzygający wygładzi nierówne miejsca. Zniesie pychę i arogancję człowieka. Wszystkich upokorzy. Skruszy wiele serc i zniweczy wiele ambicji, lecz ostateczne jego rezultaty będą "pożądaniem wszystkich narodów" (Agg. 2:7-8).

"Tak, nadszedł czas wyznaczony"

Wielu ludzi sądzi sprawy w sposób tak chaotyczny i pozbawiony namysłu, że skłonni są oceniać Wszechmogącego z ich własnego punktu widzenia. Uważają, że plan zajmowania się ludzkością przeprowadza On w sposób przypadkowy, że ten plan pozbawiony jest mądrości, sprawiedliwości, miłości i mocy? plan, który okryłby niesławą każdego ludzkiego architekta, każdego ludzkiego władcę, czy też ludzkiego męża stanu. Skończmy z tak dziecinnie błędnym wyobrażeniem Boga. Inaczej bowiem, podobnie jak wyżsi krytycy, zaczniemy stawiać siebie wyżej niż Boga Biblii, a wtedy odpowiednio zmaleje nasza cześć dla Niego, uwielbienie i posłuszeństwo. Tylko wtedy, gdy we właściwy sposób skupimy się nad Pismem Świętym, zaczniemy uświadamiać sobie naszą własną małość oraz wielkość Stwórcy - znikomość i niedorzeczność naszych ludzkich teorii, wyznań wiary oraz wzniosłość majestatu Boskich przygotowań na rzecz ludzkich dzieci. Właśnie zobaczyliśmy wybór dwóch klas świątobliwych charakterów związany z Boskim celem błogosławieństwa świata.

Czy powinno zaskakiwać nas odkrycie, że Wszechmogący wyznaczył czas, postanowiony przed założeniem świata, kontrolujący każdy zarys jego wielkiego Planu Wieków? Nie powinno. Podczas gdy upadła i niedoskonała ludzkość uznaje celowość chronologicznej dokładności, to czy my spodziewamy się, że Wszechmocny Bóg będzie tę kwestię ignorować? Czyż ludzie nie naprodukowali zegarów i zegarków po to, by z dokładnością chwili regulowały ich sprawy życiowe, takie choćby jak odjazd pociągu lub synchronizacja czasu otwarcia sejfów z kosztownościami? Czy wobec tego ma nas zaskakiwać odkrycie, że Wszechmogący Stwórca ma swoje czasy - więcej, nawet ustala czasy związane z realizacją Jego wielkiego Planu Wieków? Z pewnością nie.

W związku z tym, czy nasz tekst przewodni nie jest całkiem uzasadniony w deklaracji, że Bóg posiada swój czas, co więcej, czas wyznaczony, by wspomnieć na swe obietnice dane Izraelowi i spowodować ich wypełnienie? Powinno to zachęcać nas, powinno pobudzać naszą wiarę i czynić nas coraz bardziej posłusznymi wobec Tego, który przemawia z niebios i mówi, że wielki zegar wszechświata wkrótce wybije godzinę, która zakończy obecny wiek i wprowadzi panowanie sprawiedliwości, Królestwo umiłowanego

Syjonizm jest pierwszym wezwaniem

Nie jest to przypadek, lecz Boska wiedza o rzeczach przyszłych oraz jasna przepowiednia zawarta w prorocत्वach, że naród izraelski haniebnie ucierpi z rąk wielu chrześcijańskich narodów. I oto, niestety, przyznajemy ze wstydem, że wiele okrucieństw od dawna popełnianych przeciwko nim mają na swoim koncie chrześcijanie, fałszywie mieniący się chrześcijanami, bo przecież w rzeczywistości prawdziwymi nie są. Zauważmy na przykład ostatnie zamieszki w Rumunii, które na szczęście nie pociągnęły za sobą wśród Żydów wielkiej utaty życia. Zwróćmy jednak uwagę, jaki to złowrogo fałszywy obraz Chrystusa i Jego nauk; tak zwani grekokatolicki chrześcijanie poszli na cmentarz, w makabryczny sposób wykopali ostatnio pogrzebanych Żydów i porzucili zwłoki na progu domów ich krewnych. Jakież to przykre, że takie rzeczy możliwe są w imieniu Chrystusa!

Niestety, dodatkowym powodem do ubolewania jest to, że wśród tak zwanych narodów chrześcijańskich nie ma żadnego powszechnego sprzeciwu, ani wobec tych zamieszek, ani też pogromów w Rosji, ostatnio na porządku dziennym. Czego to jednak dowodzi? Dowodzi tego, o czym wszyscy rozsądni ludzie powinni wiedzieć, a mianowicie, że na świecie nie ma żadnych chrześcijańskich rządów i że nazwa "chrześcijaństwo" jest godną ubolewania pomyłką. Gdy Królestwo Chrystusa będzie w rzeczywistości ustanowione pomiędzy ludźmi, żadne takie okrucieństwa nie będą dozwolone w czyimkolwiek imieniu i pod jakimkolwiek pretekstem.

Przez dozwolenie, by te surowe próby przyszły na lud wybrany, Bóg nie tylko, jak wierzymy, karmił ich, ale dodatkowo utrzymywał ich razem jako naród, w separacji od innych. Gdyby nie byli prześladowani, z pewnością zostaliby wchłonięci przez ogół jak inne narody świata.

W ten sposób są oni żywym pomnikiem prawdziwości Boskiego Słowa - są cudem. Obecnie, gdy prorocत्व pokazuje, że nadszedł Boski czas na wspomnienie i wykonanie chwalebnych obietnic danych Izraelowi, Jego pierwszy ruch w kierunku przywrócenia Żydów do łaski uwidacznia się przez syjonizm. Nie oznacza to, że syjonizm został zapoczątkowany jako ruch religijny; wręcz przeciwnie. Jest to spazm narodowej dumy, bez względu jak godna pochwały taka duma być może. Zmęczeni wielowiekowymi prześladowaniami, Żydzi mieli nadzieję, że przez ich ponowne narodowe ustanowienie uzyskają większy szacunek na całym świecie i zostaną ocaleni od rasowej nienawiści i prześladowań.

Żywili również nadzieję, że ziemia ich ojców zapewni schronienie dla rosyjskich wygnańców ich rasy. Syjonistyczny entuzjazm rozszerzał się szczególnie wśród biedniejszych Żydów. Tymczasem na czoło wysunęły się inne nadzieje i cele. Niektórzy powiedzieli, że właściwym miejscem jest Mezopotamia, więc Brytyjczycy tam przyznali prawa kolonizacyjne. Inni zalecali Argentynę i miliony dolarów pochłonęły wydatki, aby tam osiedlić rosyjskich Żydów. Drudzy myśleli o założeniu kolonii żydowskich w New Jersey, a jeszcze inni sprzyjali podobnym planom, tyle że w Teksasie. Jednak żaden z tych planów nie nabrał rozmachu. Same tylko kolonie w Palestynie wydawały się prosperować w umiarkowany sposób.

Tymczasem pojawiły się inne nadzieje - rosyjska Duma obiecała być przychylna dla Żyda i pozwolić mu na utrzymanie jego domu w Rosji, nakłaniając grupy rosyjskich Żydów do pozostania w przybranym kraju. Jednak i ta nadzieja ich zawiodła. Prześladowanie i eksmisje w Rosji, jak trwały, tak trwają. Z tego powodu Żyd jest bardziej przybity niż kiedykolwiek. Największa pomyślność spotkała go w Londynie i Nowym Jorku. W tym ostatnim miejscu mieszka ich sto dwadzieścia tysięcy. Obecnie lęk ogarnia ich serca, że nawet w tym kraju wolności i oświecenia mogą nie być bezpieczni wobec oskarżeń i prześladowań kierowanych pod ich adresem z powodu uprzedzeń rasowych. Niestety, biedni Żydzi!

Głos ? "Die Stimme"

To w tym momencie i w tych warunkach, Boży naród wybrany budzi się dzisiaj i słucha głosu proroctwa, na które pisarz miał przywilej zwrócić ich uwagę. Syjonizm, jak wierzymy, niedługo przybierze nową formę. Wydaje się to oczywiste, że zamiast być nadal ruchem rasowej dumy, dla ochrony ich rasy, będzie on wkrótce ruchem religijnym. Wróćcie do proroctw! Wróćcie do Słowa Bożego! Wróćcie do obietnicy złożonej Abrahamowi i wielokrotnie potwierdzonej! Wróćcie do obietnicy potwierdzonej przysięgą, że nasienie Abrahama będzie błogosławić wszystkie rodziny ziemi! Prąd żydowskiego sentymentu szybko się zwraca w tym kierunku.

Długie wieki kształcenia w religii oznaczyły Żyda jako religijnego gorliwca, jak również miłośnika pieniędzy. Kochał on swoje pieniądze i pracował na nie, ponieważ jego serce nie miało żadnego duchowego ideału, dla którego miałby się trudzić. Jednak obecnie przesłanie proroków rozbrzmiewa w wielu sercach: "Pocieszcie, pocieszcie mój lud! - mówi wasz Bóg. Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy".

Najpierw, oczywiście, ruch ten będzie widoczny tylko pomiędzy biednymi. Ci nie nasiąknęli niewiarą, wyższym krytycyzmem, ewolucją itp. Wierzymy jednak, że stopniowo ten ruch rozszerzy się na tych inteligentniejszych i tych z bogatej sfery. Gdy ta chwila nastanie, znajdą się wystarczające fundusze, by pchnąć naprzód wielki ruch Syjonu.

Nie należy oczekiwać, że wszyscy Żydzi, lub choćby większość z nich, uda się do Palestyny. Z pewnością jednak poparcie wszystkich, którzy są prawdziwymi Żydami musi pójść wkrótce w tamtym kierunku, a to oznaczać będzie pomoc i pociechę dla współwyznawców, którzy będą szukać schronienia. Ponadto zbliżający się czas wielkiego ucisku będzie rozpoznany przez Żydów tak szybko, jak przez innych, zaś Palestyna będzie uważana za jedno z najbezpieczniejszych miejsc do ulokowania majątku osobistego.

Ponadto Pismo wskazuje, że prześladowania Żydów nie są jeszcze zakończone. One również przyczyniać się będą do kierowania ich do domu. Ten czas wielkiego ucisku nie tylko przygotowuje Izraela, lecz również wszystkie narody, na radosne powitanie chwalebego Królestwa Mesjasza sprawiedliwości, radości i pokoju.

Dodał: Andrzej